A királyné minden kérdést, nagyot, kicsit egyaránt egyféleképpen oldott meg. — Üssétek le a fejét! — mondta anélkül, hogy csak oda is tekintett volna.

— Én magam hozom a hóhért — kiáltott hevesen a király és elrohant.

Alisz éppen vissza akart menni megnézni, hogy áll a játék, amikor hallotta, hogy a királyné, aki már messze járt, dühösen rikácsol. Három játékos fejére mondta ki a halálos ítéletet, mert elfelejtették, hogy rajtuk van a sor. Alisz rettenetesen megijedt, mert akkora volt a zűrzavar, hogy ő se tudta sohasem, mikor következik. Elment hát, hogy megkeresse a sündisznóját.

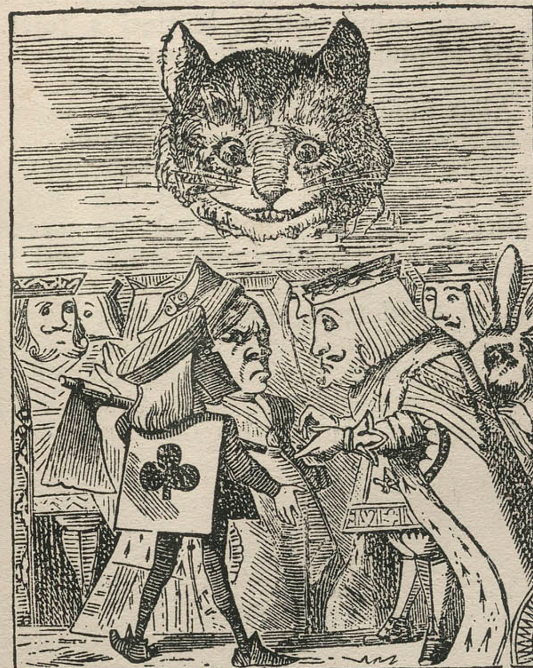
A sündisznó éppen avval volt elfoglalva, hogy egy másik sündisznóval marakodott. Alisz ki akarta használni az alkalmat, hogy egyiket a másikkal kikrokettezze, a dolog csak azért volt nehéz, mert most a flamingója ment a kert másik végébe, ahol hasztalan erőfeszítéseket tett, hogy fölrepűljön egy fára.

Végre sikerült elfognia és visszahoznia a flamingót, de ezalatt a sündisznók már befejezték a marakodást és egyiknek se volt se híre, se hamva. — Nem olyan nagy baj, — gondolta Alisz, — a kapuk is már mind a pálya másik oldalára mentek. — A flamingót a hóna alá szorította, hogy ne tudjon újra elszökni és visszament barátjához egy kicsit beszélgetni.

Mekkora volt azonban meglepetése, amikor odaért és látta, hogy nagy csoportosulás van a facica körül. A hóhér, a király és a királyné nagyban veszekedtek, mind a hár-

man egyszerre beszéltek, a többiek azonban mélyen hallgattak és nagyon nyomott hangulatban voltak.

Amint Aliszt meglátták, mind a hárman hozzá szaladtak, hogy ő döntse el a vitát.

Mindegyik előadta a maga érveit, de mivel egyik túlkiabálta a másikat, nagyon nehéz dolog volt kihámozni, hogy ki mit beszél.

A hóhér azt állította, hogy nem lehet leütni valakinek a fejét, akinek nincs teste, amiről leüssék. Ilyesmi még egész hóhérsága

LEWIS CARROLL Alisz Kalandjai Csodaországban Hungarian translation (Illustrated by John Tenniel) BUDAPEST, (1929?) THE BURSTEIN COLLECTION Octavo